

ע"פ 8643/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8643/19

לפני:
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט י' אלרון

פלוני המערער:

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מיום 13.11.2019 בתיק פח 030536-06-18

תאריך הישיבה: י"ד בשבט התשפ"א (27.01.2021) תאזריך היישיבה:

בשם המערער: עו"ד יפית וייסבורג

בשם המשיבה: עו"ד נגה בן סיידי

פסק דין

השופט נ' הנדל:

עמוד 1

1. מונח לפניינו ערעור על חומרת עונש המאסר – תקופה של 14 שנים. על פי כתוב האישום המתוקן שבו הודה המערער, הוא ביצע עבירות רבות של אינס במשפטה וארבע עבירות של מעשה סדום במשפטה. המערער נשוי לאמה של הקטינה נפגעת העבירה. השלושה עליו ארצתה בסוף שנת 2016 ולבני הזוג נולד בן משותף בשנת 2017. בחודש לאחר עליית המשפחה ארצה, ובמשך כ-11 חודשים, ביצע המערער בקטינה עבירות מין, לרבות בעילות, בתדיות של כפעים בחודש. בתקופה הרלוונטית המערער היה בן 39 והנפגעת הייתה בת 13.

הסנגוריית הדגישה כי מדובר בבעילה אסורה מחמת גיל. גם שההנחה בעבירה זו היא העדר יכולת להסכים, אף בא כוח המדינה הסכים כי במסגרת המשא ומתן להסדר בהליך קמא סוכם כי המעשים לא בוצעו בגין הסכמת הנפגעת. מכאן טענה נוספת של הסנגוריית, לפיה מדובר במא "איןוס סטוטורי". בראיה זו, להש>((קפתה, העונש חמוץ מדוי.

2. בעניין אחר דנתי בטענות אלה באופן שרלוונטי לעניינו:

"אין לקבל את טענתו של המערער, לפיו יש להקל בעונשו כיוון שמדובר ב'איןוס סטוטורי'. הצגת המעשה ככח ממשועותה שמדובר בעבירה פורמללית גרידא, והמצב רחוק מכך [...]

קביעת גיל שמתחתיו אין נפקות לאי הבעת התנגדות מטעם המתлонנת כוללת בחובה מרכיב ברור של חומרה. המשמעות היא שהמתلونנת אינה יכולה להסכים. החוק לא מכיר באפשרות כזו. אם נחזור למקרה, כאשר הapur בין המעורבים הוא של שלושים וחמש שנה, והנערה בת 13, ניתן להבין היבט כי לא עסוקן בחשבון אלא באוטונומיה של הפרט, שמחיבת הסכמה לביצוע מעשים מיניים. והחוק קבע, על סמך ניסיון החיכים ועובדות החיכים, כי הסכמה כזו אינה יכולה להינתן בנסיבות העניין. היעדר הסכמה הוא פגיעה קשה בנפגעת וניצול גילה על ידי המבוגר, שיש לצפות ממנו לאחריות" (ע"פ 7028/17 גרצ' נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (31.07.2018)).

בעניינו יש ממד נוסף של חומרה, והוא שהעבירה בוצעה בתוך המשפחה, בידי דמות סמכותית – בעלה של אם הקטינה. נתון זה מחריף את ניצולו של הנפגעת, שכן לא מדובר רק בapur גילים, ולא רק בגללה הצעיר שאינו מסוגל להסכים, אלא מדובר בדמות מרכזית שמצויה בביתה וב-ד' אמותיה. לכן יש להוסיף את ריבוי המקרים, שהשתרעו על פני תקופה של קרוב לשנה.

הערכה נוספת: יש לשמור על כבודה של נפגעת העבירה, שנפלה קרבן למעשי החמורים של המערער. אף אם סברה התביעה כי יש מקום לכלול בהסדר הטיעון מרכיבים של הסיפור, דרך הצגתם חשובה אף היא. לגיטימי, במקרים של בעילה אסורה מחמת גיל מוטב כי המדינה תימנע מהסדר שככל ניסוח לפיו המעשים "לא בגין הסכמה"

של הקטינה. הצגה כזו יוצרת בלבול בין המסקנה המשפטית למצב העובדתי, ועשה שימוש לא ראוי במונח "הסכם" של אשה, קל וחומר של נערה, בכל הקשור לקיום יחס מין. התביעה הייתה יכולה לומר, למשל, כי המערער לא הפעיל כוח נוסף מעבר לביצוע המעשה, או שהקטינה לא הביעה התנגדות באופן אקטיבי. תשומת לב מייצגי המדינה לעניין.

3. קו ההגנה של הסנגוריית כלל גם את הטענה שמסוכנותו של המערער נמצאה נמוכה בהערכת המסוכנות שנערכה לו. ברם, אין בכך כדי לגרוע מחומרת המעשים והפגיעה הקשה מאוד בנפגעת. מן החומר עולה גם – ולצערנו

אין זה מקרה ייחיד – כי עקב מעצרו של המערער והעמדתו לדין, הקטינה נפגעה מהיותו שקיבלה מהנסיבות הקרויה לאחר חישוף המעשים. אך ביחס לדמיות מרכזיות אחרות בחיה – אמה וסבתה – ומ"שומות שהופכו עליה בבית ספרה כדי להפחית חלקו המהותי של הנאשם", בדברי בית המשפט המחויז בגזר הדין. יצא שהפגיעה בקטינה היא ברמות שונות: תחילת במעשים עצם ובהמשך העדר נכונות של משפחתה הקרויה לעודד אותה וgeshit, בשל רצון למנוע פגיעה במערער עקב ההליך המשפטי והשלכתי. אף בהנחה שהמערער אינם מעורב בכך, אין מחולקת כי הפגיעה בנפגעת קשה יותר, גם בח"י היומיום ובנסיונה לבנות את חייה מחדש וליהנות מshort תחת הרים של נערה בגילה. מצב זה עומד אל מול הטענה כי המערער הינו אדם נורמלי.

.4. הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ט בניסן התשפ"א (11.4.2021).

שפט

שפט

שפט